

﴿ 122. MEKTUP ﴾

١٢٢- ﴿الْمَكْتُوبُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ وَالْمِائَةُ: إِلَى نُورِ مُحَمَّدٍ التَّهَارِيِّ فِي بَيَانِ أَنَّ
الطَّرِيقَ الْمُوَصِّلَ إِلَى جَنَابِ قُدِّسَ الْحَقِّ تَعَالَى اِثْنَانِ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى إِنَّ الطَّرِيقَ الْمُوَصِّلَ إِلَى
جَنَابِ قُدِّسِهِ تَعَالَى اِثْنَانِ طَرِيقٌ يَتَعَلَّقُ بِقُرْبِ التُّبُّوَّةِ عَلَى أَرْبَابِهَا الصَّلَاةِ وَالْحَجَّةِ وَهُوَ مُوَصِّلٌ
إِلَى أَصْلِ الْأَصْلِ وَالْوَاصِلُونَ مِنْ هَذَا الطَّرِيقِ بِالْأَصَالَةِ هُمُ الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَصْحَابُهُمُ
الْكَرَامُ وَيُشْرَعُ بِهِ أَيْضًا مَنْ أُرِيدَ لَهُ ذَلِكَ مِنْ سَائِرِ أَوْلِيَاءِ الْأُمَّةِ الْعِظَامِ وَإِنْ كَانُوا قَلِيلِينَ بَلْ
أَقَلَّ وَلَا تَوَسُّطُ فِي هَذَا الطَّرِيقِ وَلَا حَيْلُولَةٌ وَكُلٌّ مَنْ يَأْخُذُ الْفَيْضَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْوَاصِلِينَ
يَأْخُذُهُ مِنَ الْأَصْلِ بِلا تَوَسُّطِ أَحَدٍ وَلَيْسَ أَحَدُهُمْ حَائِلًا لِآخِرِ طَرِيقٍ يَتَعَلَّقُ بِقُرْبِ الْوَلَايَةِ
وَالْأَقْطَابِ وَالْأَوْتَادِ وَالْبُدَلَاءِ وَالتَّجَبَّاءِ وَعَامَّةِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَاصِلُونَ مِنْ هَذَا الطَّرِيقِ
وَطَرِيقُ السُّلُوكِ عِبَارَةٌ عَنْ هَذَا الطَّرِيقِ بَلِ الْحَذَبَةُ الْمُتَعَارِفَةُ أَيْضًا دَاخِلَةٌ فِيهِ وَفِيهِ التَّوَسُّطُ
وَالْحَيْلُولَةُ وَمُقَدِّدَى الْوَاصِلِينَ مِنْ هَذَا الطَّرِيقِ وَرَئِيسُهُمْ وَمَنْبُغُ فَيْضِ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرِ عَلِيُّ
الْمُرْتَضَى كَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ وَهَذَا الْمَنْصِبُ الْعَظِيمُ الشَّانِ مُتَعَلِّقٌ بِهِ وَكَانَ قَدَمِي
الْبَيْتِ ﴿﴾ فِي هَذَا الْمَقَامِ عَلَى فَرْقِهِ الْمُبَارَكِ كَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ وَحَضْرَةُ الْفَاطِمَةِ
وَحَضْرَاتُ الْحَسَنَيْنِ شُرَكَاءُ مَعَهُ فِي هَذَا الْمَقَامِ وَأَظُنُّ أَنَّهُ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ كَانَ مَلَاذَ هَذَا
الْمَقَامِ قَبْلَ النَّشْأَةِ الْعُنْصُرِيَّةِ أَيْضًا كَمَا أَنَّ بَعْدَ النَّشْأَةِ الْعُنْصُرِيَّةِ كُلُّ مَنْ وَصَلَ إِلَيْهِ الْفَيْضُ
وَالْهِدَايَةُ مِنْ هَذَا الطَّرِيقِ وَصَلَ بِتَوَسُّطِهِ فَإِنَّهُ عِنْدَ نَقْطَةِ مُنْتَهَى هَذَا الطَّرِيقِ وَمَرْكَزُ هَذَا
الْمَقَامِ مُتَعَلِّقٌ بِهِ وَلَمَّا تَمَّ دَوْرُهُ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ فَوَضَّ هَذَا الْمَنْصِبَ الْعَظِيمَ الْقَدِيرَ وَسَلَّمَهُ إِلَى
حَضْرَاتِ الْحَسَنَيْنِ عَلَى التَّرْتِيبِ وَبَعْدَهُمَا إِلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنَ الْاِثْنَةِ الْاِثْنَيْنِ عَشَرَ عَلَى التَّرْتِيبِ
وَالْتَفْصِيلِ وَكُلٌّ مَنْ وَصَلَ إِلَيْهِ الْفَيْضُ وَالْهِدَايَةُ فِي أَعْصَارِ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرِ وَكَذَلِكَ بَعْدَ
ارْتِحَالِهِمْ وَصَلَ بِتَوَسُّطِهِمْ وَبِحَيْلُولَتِهِمْ وَإِنْ كَانَ مِنْ الْأَقْطَابِ وَجُجَاءِ الْوَقْتِ وَكَانَ مَلَاذُ

الْحَمِيعِ وَمَلَجَأُ الْكُلِّ هَؤُلَاءِ الْأَكَابِرُ فَإِنَّهُ لَا بُدَّ لِلْأَطْرَافِ مِنَ اللُّحُوقِ بِالْمَرْكَزِ إِلَى أَنْ
وَصَلَتْ التَّوْبَةُ إِلَى الشَّيْخِ عَبْدِ الْقَادِرِ الْجِيلَانِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ وَلَمَّا بَلَغَتْ التَّوْبَةُ إِلَيْهِ فُوضَ
الْمُنَاصِبُ الْمَذْكُورُ إِلَيْهِ قُدِّسَ سِرُّهُ وَلَا يُشَاهَدُ عَلَى هَذَا الْمَرْكَزِ أَحَدٌ بَيْنَ الْأَيْمَةِ الْمَذْكُورِينَ
وَبَيْنَ الشَّيْخِ قُدِّسَ سِرُّهُ وَيُفْهَمُ وَصُولُ الْفُيُوضِ وَالْبَرَكَاتِ فِي هَذَا الطَّرِيقِ إِلَى آيِ فَرْذٍ كَانَ
مِنَ الْأَقْطَابِ وَالتَّجَبَّاءِ بِتَوْسُطِهِ الشَّرِيفِ فَإِنَّ هَذَا الْمَرْكَزَ لَمْ يَتَيَسَّرْ لغيرِهِ وَلِهَذَا قَالَ
﴿شِعْرٌ﴾

أَقَلَّتْ شُمُوسُ الْأَوَّلِينَ وَشَمْسُنَا * أَبَدًا عَلَى أَفْقِ الْعُلَى لَا تَغْرُبُ

وَالْمُرَادُ بِالشَّمْسِ شَمْسُ فَيْضَانِ الْهِدَايَةِ وَالْإِرْشَادِ وَمِنْ أَقْوَلِهَا عَدَمُ الْفَيْضَانِ الْمَذْكُورِ وَلَمَّا
تَعَلَّقَتِ الْمُعَامَلَةُ الَّتِي كَانَتْ أَوَّلًا مُتَعَلِّقَةً بِالْأَوَّلِينَ بِالشَّيْخِ بَعْدَ وَجُودِهِ وَصَارَ هُوَ وَاسِطَةً
وَصُولِ الرُّشْدِ وَالْهِدَايَةِ كَمَا كَانَ الْأَوَّلُونَ قَبْلَهُ وَيَكُونُ وَصُولُ الْفَيْضِ أَيْضًا بِتَوْسُطِهِ مَا
دَامَتْ مُعَامَلَةُ التَّوَسُّطِ بِأَقْيَمَةِ صَحِّ قَوْلِهِ ﴿شِعْرٌ﴾

أَقَلَّتْ شُمُوسُ الْأَوَّلِينَ وَشَمْسُنَا * الْبَيْتُ

فَإِنْ قِيلَ: إِنَّ هَذَا الْحُكْمَ مُنْتَقِضٌ بِمُجَدِّدِ الْأَلْفِ الثَّانِي فَإِنَّهُ قَدْ انْتَدَجَ فِي مَكْتُوبٍ مِنْ
مَكْتُوباتِ الْجِلْدِ الثَّانِي فِي بَيَانِ مَعْنَى مُجَدِّدِ الْأَلْفِ الثَّانِي أَنَّ كُلَّمَا يَصِلُ إِلَى الْأُمَةِ فِي تِلْكَ
الْمُدَّةِ مِنْ أَنْوَاعِ الْفَيْضِ إِنَّمَا يَصِلُ بِتَوْسُطِهِ سَوَاءً كَانُوا أَقْطَابًا أَوْ أَوْتَادًا أَوْ بُدَلَاءَ أَوْ نَجَبَاءَ فِي
ذَلِكَ الْوَقْتِ. قُلْتُ: إِنَّ مُجَدِّدَ الْأَلْفِ فِي هَذَا الْمَقَامِ نَائِبُ مَنْابِ حَضَرَةِ الشَّيْخِ قُدِّسَ سِرُّهُ
وَهَذِهِ الْمُعَامَلَةُ مَرْبُوطَةٌ بِهِ نِيَابَةً عَنْ حَضَرَةِ الشَّيْخِ كَمَا قَالُوا «إِنَّ نُورَ الْقَمَرِ مُسْتَفَادٌ مِنْ نُورِ
الشَّمْسِ» فَلَا تَحْذَرُ. فَإِنْ قِيلَ: إِنَّ مَعْنَى مُجَدِّدِ الْأَلْفِ الَّذِي ذُكِرَ فِيمَا سَبَقَ مُشْكِلٌ لِأَنَّ
عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ نَزَلَ فِي الْمُدَّةِ الْمَذْكُورَةِ وَالْمَهْدِيُّ عَلَيْهِ الرِّضْوَانُ أَيْضًا يَظْهَرُ فِي تِلْكَ
الْمُدَّةِ وَمُعَامَلَتُهُمَا أَجَلٌ وَاعْلَى مِنْ أَنْ تَأْخُذَ الْفُيُوضُ بِتَوْسُطِ أَحَدٍ. قُلْتُ: إِنَّ مُعَامَلَةَ التَّوَسُّطِ

مَرْبُوطَةٌ بِالطَّرِيقِ الثَّانِي مِنَ الطَّرِيقَيْنِ الْمَذْكُورَيْنِ الَّتِي هُوَ عِبَارَةٌ عَنْ قُرْبِ الْوَلَايَةِ وَفِي
 الطَّرِيقِ الْأَوَّلِ الَّتِي هُوَ عِبَارَةٌ عَنْ قُرْبِ الثَّبُوتِ مُعَامَلَةُ التَّوَسُّطِ مَفْقُودَةٌ وَكُلُّ مَنْ وَصَلَ مِنْ
 ذَلِكَ الطَّرِيقِ لَيْسَ لَهُ حَائِلٌ وَمُتَوَسِّطٌ فِي الْبَيْنِ بَلْ يَأْخُذُ الْفُيُوضَ وَالْبَرَكَاتِ بِلَا تَوَسُّطِ أَحَدٍ
 وَالتَّوَسُّطُ وَالْحَيْلُولَةُ إِنَّمَا هُمَا فِي الطَّرِيقِ الْآخِرِ فَقَطْ وَمُعَامَلَةُ ذَلِكَ الْمَوْطِنِ مُتَنَزَّةٌ عَنْ غَيْرِهِ
 كَمَا مَرَّ وَعَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْمَهْدِيُّ عَلَيْهِ الرِّضْوَانُ وَاصِلَانِ مِنَ الطَّرِيقِ الْأَوَّلِ كَمَا أَنَّ
 الشَّيْخَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَصَلَا مِنَ الطَّرِيقِ الْأَوَّلِ فِي ضَمْنِهِ ﴿وَلَهُمَا فِيهِ شَأْنٌ خَاصٌّ
 عَلَى تَفَاوُتِ دَرَجَاتِهِمَا. تَبْيِيهُهُ يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّهُ يَصْخُحُ أَنْ يَصِلَ شَخْصٌ مِنْ طَرِيقِ قُرْبِ
 الْوَلَايَةِ إِلَى قُرْبِ الثَّبُوتِ وَيَكُونُ شَرِيكًا فِي كِلَا الْمُعَامَلَتَيْنِ وَيُعْطَى مَحَلًّا هُنَاكَ أَيْضًا بِطُفُلِ
 الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَيُجْعَلُ مُعَامَلَةٌ كِلَا الطَّرِيقَيْنِ مَرْبُوطَةً بِهِ ﴿شِعْرٌ﴾

لَيْسَ عَلَى اللَّهِ بِمُسْتَكْرٍ * أَنْ يَجْمَعَ الْعَالَمَ فِي وَاحِدٍ

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
 يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ قَدْ مَنَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَلَى هَذَا الْعَبْدِ الْعَاجِزِ
 الْأَشْيِيِّ بِإِتْمَامِ هَذِهِ التَّرْجَمَةِ الْحَقِيرَةِ بَعْدَ إِنْعَابِ الْجَنَسِ وَالرُّوحِ فِي عِدَّةِ شُهُورٍ وَصَارَتْ
 بِحَيْثُ يُطْلَقُ عَلَيْهِ اسْمُ الْمَسْطُورِ فَلَوْلَا أَنَّ مَنْ اللَّهُ بِهِ عَلَى لَمَّا تَبَسَّرَ مَدَى الدُّهُورِ لَأَنَى حِينَ
 الْأَشْيَعَالِ كُنْتُ مُبْتَلًى بِغَايَةِ سُوءِ الْحَالِ وَتَشَقُّتِ الْبَالِ وَأَنْوَاعِ الْأَهْوَالِ بِحَيْثُ كَانَ الْأَشْيَعَالُ
 بِهَا مِنْ أَظْهَرِ الْمُحَالِ إِلَّا أَنَّ مَا يَسَّرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ بِعَسِيرٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَانَ
 الشُّرُوعُ فِيهَا فِي أَوَاسِطِ شَعْبَانَ الْمُعْظِمِ عَامَ ثَلَاثَةِ وَثَلَاثِمِائَةِ وَالْفِ وَالْفَرَاغُ مِنْهَا فِي ذِي
 الْقَعْدَةِ مِنَ الْعَامِ الثَّانِي وَكَمْ شَرَدْتُ فِي تِلْكَ الْمُدَّةِ لَا فَيْتَاصَ شَوَارِدِهَا رُقَادَى وَكَمْ فَرَّقْتُ
 لِحَجْمِ فَرَائِدِهَا شَمْلَ فُؤَادَى وَكَمْ فَارَّقْتُ لَوْضِلِ خَرَائِدِهَا قَوْمَى وَكَمْ صَبَرْتُ لِقَيْدِ فَوَائِدِهَا

عَلَىٰ إِذَاءٍ مِّنْ خَاضٍ فِي لَوْمِي وَكَمْ افْتَحَمْتُ لَا سِيَّاحٍ نُكْتَةً مِنْهَا مَوَاقِعَ الشَّهْرِ فِي ظُلُمَاءِ
الدِّيَّاجِرِ وَكَمْ أَقْدَمْتُ لِتَضْحِيحٍ شُبْهَةً مِنْهَا ظَمَاءُ الْهَوَاجِرِ فَتَسْأَلُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ أَنْ يَجْعَلَهَا
خَالِصَةً لِّوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَأَنْ يَتَفَعَّ بِهَا إِخْوَانَ الصَّفَاءِ النَّفْعِ الْعَمِيمِ إِنَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ رَوْفٌ
رَّحِيمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ذِي الْخُلُقِ الْعَظِيمِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ تَأْتَبَرُوا لِيَوْمِ عَظِيمٍ.

﴿TÜRKÇE ANLAMİ﴾

- Nur Muhammed et-Tahanevî'ye gönderilmiştir
- Hak Teâlâ Hazretlerine erdiren iki yolun bulunduğu

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla. Hamd, Allah Teâlâ'ya, selam seçtiği kullarına olsun.

Hak Teâlâ Hazretlerinin cenab-ı kudûsine erdiren yol ikidir. Birisi, nübüvvet yakınlığına bağlıdır. O nübüvvet sahiplerine salat ve selamlar olsun. Bu yol aslın aslına kesinlikle ulaştırır. Bu yoldan asaleten vuslata erenler peygamberlerdir. Ümmetin diğer büyük velilerinden bu makama ermesi irade buyurulanlar da bu nimet ile şereflenirler. Gerçi bunlar çok azdır, hatta azın da azıdır. Bu yolda tavassut da araya girme de yoktur. Bu vuslat erbabından feyiz alan her şahıs, hiçbir kimsenin tavassutu olmaksızın bunu asıldan doğrudan alır. Hiç kimse diğerine perde olmaz.

Diğer bir yol ise, velayet yakınlığına bağlıdır. Aktap, evlad, ebdal ve bütün Allah dostları bu yoldan vuslata ererler. Seyr u sülûk yolu bu yoldur. Hatta bilinen cezbe de bu yola dahildir. Bu yolda tavassut da araya girme de vardır. Bu yoldan vuslata erenlerin önderi, liderleri ve bu büyüklerin feyiz kaynağı Ali el-Murtaza (k.v.) Hazretleridir. Bu şanı yüce makam ona bağlıdır. Peygamber'in (s.a.v.) iki kadem-i şerifi bu makamda sanki o mübareğin başının ortası üzerindedir. Hazret-i Fatıma ile Hazret-i Hasan ve Hüseyin de bu makamda ona ortaklırlar. Ben öyle zannediyorum ki, bu maddi varlıktan önce de Hz. Ali (k.v.) bu makamın sığınağı idi. Bu durum maddi varlıktan sonra da böyledir; bu yoldan kendisine feyiz ve hidayet vasıl olmuş herkese onun tavassutu sayesinde gelmektedir. Çünkü o bu yolun son noktasında ve bu makamın merkezinde bulunmakta olup, ona mütealliktir.

O sırası savdığında bu kadri yüce makamı Hazret-i Hasan ve Hüseyin Efendilerimize sırasıyla doldurmuşlardır. Onlardan sonra ise sırası on iki imamdan her birine verilmiştir. Bu büyüklerin yaşadıkları dönemde ve vefatlarından sonra kendisine feyiz ve hidayet gelmiş herkes, aktaptan ve zamanın neciplerinden olsalar da, onların tavassutu ve araya girmesi ile vuslata ermiştir. Herkesin sığınağı ve barınağı o büyükler olmuştur. Zira kenardakilerin merkeze iltihaktan başka çaresi yoktur.

Sıra nihayet Şeyh Abdülkadir Geylani (k.s.) Hazretlerine geldi. Sıra kendisine gelince yukarıda zikri edilen makam kendisine verildi. Bu merkezin üzerinde zikri geçen imamlar ile onun arasında hiç kimse müşahede edilmemiştir. Bu yolda kim olursa olsun, kutupların ve neciplerin her birine bereket ve feyizler onun değerli tavassutu ile gelir. Zira bu merkez ondan başkasına müyesser olmamıştır. Bunun için demiştir ki:

Öncekilerin güneşleri battı ve bizim güneşimiz ise
Ebediyen yüksek ufuklardadır, hiç batmaz

Güneşten maksat hidayet ve irşat feyizlerinin güneşidir. Güneşin batmasından maksat mezkur feyizlerin akışının kesilmesidir. Önceleri evvelkilere abğlı olan muamele Şeyhin varlığı ile ona bağlı olup, öncekiler gibi bu sefer o rüşt ve hidayetin vuslatına vasıta haline gelip, tavassut muamelesi baki oldukça feyzin akışı onun tavassutu ile gerçekleşir oldukça "Öncekilerin güneşleri battı" sözü ile başlayan beytin manası doğru çıkmış olur.

Bu hüküm ikinci bin yılının müceddidi ile bozulmuştur. Zira ikinci cildin bir mektubunda⁵⁶ ikinci bin yılının müceddidinin manası beyan edilirken şöyle geçmektedir:

"Bu dönemde ümmete gelen her türlü feyizler, ister aktap, ister evtad ister isterse de nüceba olsun kime bir feyiz gelirse o vakitte onun tavassutu iledir. Diye bir itiraz vaki olursa cevaben derim ki:

Bu makamda ikinci bin yılının müceddidi Hazret-i Şeyhin (k.s.) yerine kaimdir. Bu muameleyi de ona vekaleten bin yılının müceddidi görür. Nitekim ayın nuru güneşten alınmadır, denilmiştir ki, bunda bir mahzur yoktur.

⁵⁶ Bk. 2 cilt, 4. mektup.

İlgili yerde zikredilen, bin yılının müceddidi ile ilgili mana problemlidir. Zira o müddet içerisinde İsa (a.s.) inecek, Mehdi de o dönemde zuhur edecektir. Onların muameleleri birinin tavassutu ile feyizleri almayacak kadar da yücedir, denilirse cevaben derim ki:

Tavassut muamelesi, yukarıda zikri geçen iki yoldan ikinci yola, yani velayet yakınlığından ibaret olan yola aittir. Nübüvvet yakınlığından ibaret olan birinci yolda tavassut muamelesi söz konusu değildir. Bu yoldan vuslata ermiş hiç kimse için arada engel ve tavassutu bulunmaz, hiç kimsenin tavassutu olmaksızın feyizleri ve bereketleri alırlar. Tavassut ve araya girme sadece ikinci yoldadır. Bu yerin muamelesi yukarıda da geçtiği üzere diğerlerinden ayrıdır. İsa (a.s.) ile Mehdi (a.s.) birinci yoldan vasıldır. Nitekim Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer (r.anhümâ) da, Peygamber'in (s.a.v.) zımında birinci yoldan vasıldır. Aralarında derece farkı olsa da bu hususta kendilerine mahsus hususiyetleri vardır.

TENBİH:

Bilinmelidir ki, bir şahsın velayet yakınlığı yolu ile nübüvvet yakınlığı yoluna ulaşması ve her iki muamelede de ortak olması mümkündür. Oradan da peygamberlere bağımlı olması hasebiyle kendisine bir mahal verilmesi ve her iki yolun muamelesinin kendisine raptedilmesi mümkündür.

Allah Teâlâ için hiç de zor değildir
Tek bir şeyde alemleri cem etmesi

*"Bu Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütf sahibidir."*⁵⁷

*"Senin izzet sahibi Rabbin, onların yakıştırdıkları vasıflardan yücedir, münezzehdir. Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun. Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun!"*⁵⁸

Peygamberlerin Efendisi, Efendimiz Muhammed'e, âline, bütün sahabesine Allah Teâlâ salat ve selam etsin.

⁵⁷ Cuma, 4.

⁵⁸ Saffât, 180-182.

آلِي كَانَتْ Ve muamele bağlanınca Adı geçen feyzin olmamasıdır الْمُعَامَلَةُ وَلَقَدْ تَعَلَّقَتْ بِالْأَوَّلِينَ Öncekilere bağlı idi (Kime bağlanınca?) كَيْمَا وَصَارَ هُوَ وَاسِطَةً Dünnyaya gelmesinden sonra Şeyh'e (Ne zaman?) وَصُولُ الرُّشْدِ وَالْهِدَايَةِ Ve o aracı olunca (Neye?) وَكَيْشَيْخَ وَكَانَ الْأَوَّلُونَ قَبْلَهُ Tıpkı kendisinden öncekiler olduğu gibi (Ne müddetçe?) مَا دَامَتْ مُعَامَلَةُ Onun aracılığıyla olunca (Ne müddetçe?) صَحَّ قَوْلُهُ Şu sözü doğrudur

﴿شِعْرٌ﴾ Şiir:

وَشَمْسُنَا الْبَيْتِ أَفَلَتْ شَمْسُ الْأَوَّلِينَ Ve bizim güneşimiz... beyt. بِمُجَدِّدٍ (Ne ile?) Bu hüküm bozulmuştur (فَإِنْ قِيلَ) Denilirse ki: فِي الْآلِفِ الثَّانِي Çünkü yer aldı (Nerede?) فِي الْآلِفِ الثَّانِي İkinci bin yılın müceddidiyle (Ne hakkında?) فِي الْآلِفِ الثَّانِي İkinci cildin mektuplarından birinde (dördüncü mektup) (Ne hakkında?) فِي الْآلِفِ الثَّانِي İkinci bin yılın müceddidinin manasını beyan hakkında (Ne yer aldı?) فِي الْآلِفِ الثَّانِي Sadece onun ümmete ulaşan her TÜR feyiz بِتَوْسِطِهِ İster akta veya evlad olsunlar (Ne zaman ulaşır?) فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ Bu müddet içerisinde (قُلْتُ) Derim ki: فِي الْآلِفِ الثَّانِي İkinci bin yılın müceddidi فِي الْمَقَامِ Bu makamda Şeyh'in (k.s.) makamına vekildir عَنْ حَضْرَةِ Ve bu muamele ona bağlıdır (Nasıl?) فِي نَوْرِ الْقَمَرِ Tıpkı dedikleri gibi Ay ışığı فَلَا تَحْذَرُ Öyleyse bunda bir مُسْتَفَادٌ مِنْ نَوْرِ الشَّمْسِ

mahzur yoktur. (فَإِنْ قِيلَ) Denilirse ki: Bin yılın müceddidinin
 لَأَنَّ عِيسَى عَلَيْهِ Sorunludur مُشْكِلُ Ki geride zikredildi
 Zikredilen süre içinde inecektir فِي الْمُدَّةِ الْمَذْكُورَةِ -aleyhisselam- Zira İsa
 فِي تِلْكَ الْمُدَّةِ -aleyhirırdvan- Mehdi وَالمَهْدِيُّ عَلَيْهِ الرِّضْوَانُ أَيْضًا Bu süre
 وَاعْلَى وَاعْلَى Çok büyük Ve her ikisinin muamelesi وَمُعَامَلَتُهُمَا
 Birinin بِتَوْسِطِ أَحَدٍ (Nasıl?) Feyizleri almaktan مِنْ أَنْ تَأْخُذَ الْفُيُوضَ (Neden?) ve yücedir
 Aracılık muamelesi bağılıdır. إِنَّ مُعَامَلَةَ التَّوَسُّطِ مَرْبُوطَةٌ (قُلْتُ) Derim ki:
 الَّذِي هُوَ بِالطَّرِيقِ الثَّانِي مِنَ الطَّرِيقَيْنِ الْمَذْكُورَيْنِ (Neye?) Adı geçen iki yoldan ikincisine
 وَفِي الطَّرِيقِ الْأَوَّلِ Ki o velayet yakınlığından ibarettir عِبَارَةٌ عَنْ قُرْبِ الْوَلَايَةِ
 Ki o nübüvvet yakınlığından ibarettir الَّذِي هُوَ عِبَارَةٌ عَنْ قُرْبِ النَّبُوءَةِ
 وَكُلُّ مَنْ وَصَلَ مِنْ ذَلِكَ الطَّرِيقِ Aracılık muamelesi yoktur مَفْقُودَةٌ Bu yoldan vuslata
 لَيْسَ لَهُ حَائِلٌ وَمَتَوَسِّطٌ فِي الْبَيْنِ Onun arada perde ve aracısı yoktur بَلْ
 بِلا تَوْسِطِ أَحَدٍ (Nasıl?) Kimsenin Bilakis feyiz ve bereketleri alır يَأْخُذُ الْفُيُوضَ وَالْبَرَكَاتِ
 وَالحَيْلُولَةُ وَالتَّوَسُّطُ Aracılık ve perde olmak إِنَّمَا هُمَا فِي الطَّرِيقِ الْآخِرِ
 وَهَذَا الْمَوْطِنِ ذَلِكَ الْمُوطِنِ Ve bu makamın muamelesi O ikisi sadece diğer yoldadır فَقَطْ
 Isa - وَعِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ Geride geçtiği gibi كَمَا مَرَّ مِنْهُ دِغِيرِندِنِ Diğerinden ayırdır عَنْ غَيْرِهِ
 وَاصِلَانِ مِنَ الطَّرِيقِ -aleyhirırdvan- Mehdi Ve وَالمَهْدِيُّ عَلَيْهِ الرِّضْوَانُ -aleyhisselam-
 كَمَا أَنَّ الشَّيْخَيْنِ Tıpkı Şeyhan Birinci yoldan vuslata ermişlerdir الْأَوَّلِ
 Allah ikisinden de razı olsun وَاصِلًا مِنَ الطَّرِيقِ الْأَوَّلِ Birinci yoldan ulaştıkları gibi (Ne-
 Peygamber efendimizin himayesinde ﷺ Allah ona salat-u selam فِي ضَمْنِهِ rede?)
 Özel bir şanı vardır شَأْنٌ خَاصٌّ Ve ikisinin o birinci yolda وَلَهُمَا فِيهِ
 Tembih: (تَبِيْهٍ) عَلَى تَفَاوُتِ دَرَجَاتِهِمَا Derecelerinin farkına göre. أَنِ يُعْلَمَ

Bilinmelidir ki: *أَنَّهُ يَصْخُ أَنْ يَصِلَ شَخْصٌ* Bir şahsın ulaşması mümkündür (Nereden?) *إِلَى قُرْبِ النَّبُوَّةِ* Nübüvvet *طَرِيقِ قُرْبِ الْوَلَايَةِ* Velayet yakınlığı yolundan (Nereye?) *فِي كُلِّهَا الْمُعَامَلَتَيْنِ* Her iki *وَيَكُونُ شَرِيكًا* Ve ortak olması (Nerede?) *وَيُعْطَى مَحَلًّا هُنَاكَ أَيْضًا* Ve kendisine orada bir yer verilmesi (Nasıl?) *بِطُفْلِ* Peygamberlere bağlı olarak *الضَّلَاةُ وَالسَّلَامُ* Onlara salat-u selam olsun *وَيُعْمَلُ مُعَامَلَةٌ* Ve her iki yolun muamelesinin ona bağlı *الطَّرِيقَيْنِ مَرْبُوطَةٌ بِهِ* kılınması da (mümkündür) *﴿شِعْرٌ﴾* Şiir:

أَلَمْ يَجْمَعْ الْعَالَمَ فِي وَاحِدٍ Allah'a hiçte zor değildir (Ne?) *أَلَيْسَ عَلَى اللَّهِ بِمُسْتَنَكِرٍ* kişide cem etmesi.

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ Onu dilediğine verir *يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ* Bu Allah'ın bir lütfüdür *ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ* Allah çok büyük lütf sahibidir *رَبِّكَ رَبُّ الْعِزَّةِ* Senin izzet sahibi rabbini *وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ* Onların isnat ettiği şeylerden *عَمَّا يَصِفُونَ* (Neden?) *وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ* Alemlerin rabbi olan Allah'a da *وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى* Ve yüce Allah salat eylesin (Kime?) *عَلَى سَيِّدِنَا* Efendimiz *وَأَلِيهِ وَصَّحْبِهِ أَجْمَعِينَ* Peygamberler efendisi Muhammed'e *مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ* Ehline, *قَدْ مَنَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى* Kuşkusuz yüce ve subhan Allah ihsan etti *اَشْهَابِهِ* ashabına, *هَذَا الْعَبْدُ الْعَاجِزُ الْوَالِشِيءُ* Şu hiçbir şey, aciz kula (Neyi ihsan etti?) *بَعْدَ إِنْغَابِ الْجَنَسِ* Bu acizane tercümeyi tamamlamayı (Neden sonra?) *فِي عِدَّةِ شُهُورٍ* Aylarca *وَصَارَتْ بِحَيْثُ* Bedeni ve ruhu yorduktan sonra (Ne kadar zamanda?) *يُطْلَقُ عَلَيْهِ اسْمُ الْمَسْطُورِ* Ve öyle bir hale geldi ki, *فَلَوْلَا أَنَّ مَنَّ اللَّهُ بِهِ عَلَيَّ* Eğer Allah, bunu bana ihsan etmeseydi *لَمَا تَمَسَّرَ مَدَى الدُّهُورِ* Yüzyıllar boyu nasip olmazdı

بِعَايَةِ كُنْتُ مُبْتَلًى Zira ben bu işle uğraşırken (Neye?)
 Ve وَأَنْوَاعِ الْأَهْوَالِ وَتَشْتَتِ الْبَالِ Kafa karışıklığına Son derece kötü bir hale
 مِنْ أَلَا شَيْعَالٍ بِهَا Öylesine ki bununla meşgul olmak
 أَنْ مَا يَسْرَ اللَّهُ مُبْحَانَهُ En açık imkansızlardandı Ancak subhan Allah'ın
 Ve وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ Zor değildir
 فِي أَوَاسِطِ شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ Ve bu tercümenin başlaması
 Bin üç yüz üç sene-
 فِي ذِي الْقَعْدَةِ مِنَ الْعَامِ الْثَانِي İkinci senenin
 Ve وَكُنْ سَرَدْتُ فِي تِلْكَ الْمُدَّةِ Zilkade'sinde oldu
 Kaçkın meselelerini yakalayabilmek için (Neyi defettim?)
 وَكُنْ قَرَعْتُ Uykularımı (Niçin?)
 Kıymetli
 Kalbimin birliği,
 وَكُنْ فَارَقْتُ İncilerine
 Ve kaç kez ayrıldım (Niçin?)
 وَكُنْ صَبَرْتُ Arkadaşımdan (Kimden ayrıldım?)
 Ve kaç kez
 Sabrettim (Neyi sabrettim?)
 وَكُنْ افْتَحَمْتُ Beni kınamaya dalanların eziyetine
 (Nereye girdim?)
 وَكُنْ ظَلَمَاءُ الدِّيَاغِرِ Gece karanlıklarında (Nerede?)
 Onda bulunan bir şüpheli
 Ve kaç kez kendimi attım (Neyi attım?)
 Öyle sıcaklarında susuz kalmaya
 Bu
 وَأَنْ يَنْفَعِ بِهَا لَوْجِهِ الْكَرِيمِ Kerem sahibi zatına (Neye?)

Ve bununla fayda vermesini (Kime?) إِنْخَوَانِ الصَّفَاءِ Safa ehli kardeşlere (Nasıl?) النَّفْعِ Çok
 رَوْفٌ رَحِيمٌ Umimi bir fayda ile بَعْدَ إِهْلَافٍ Zira o kullarına lütfkar رَحِيمٌ Çok
 şefkatli ve pek merhametlidir اللهُ وَصَلَّى Ve Allah salat eylesin (Kime?) عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَصَحْبِهِ Yüce ahlak sahibi efendimiz Muhammed'e (Daha kime?) ذِي الْخُلُقِ الْعَظِيمِ
 Ehline ve ashabına تَأْتِبُوا الدِّينَ Ki onlar hazırlanmıştırlar (Niçin?) لِيُزِمَ عَظِيمِ Büyük
 gün için.

Arapçaya Çevirenin Son Sözü

Allah Sübhânehû bu aciz ve hiç olan kula, bu hakir tercümeyi tamamlattırmak sureti ile ihsanda bulunmuş oldu. Bedenen ve ruhen yorulduktan sonra birkaç ayda bu tercüme bir kitap haline gelmiş oldu. Şayet Allah Teâlâ'nın ihsanı olmasaydı ebediyen nasip olmazdı. Zira tercüme ile meşgul iken gayet kötü ve dağınık bir halde idim. Allah Teâlâ her şeye kadirdir.

Bu tercümeye Hicri 1303 yılının Şa'ban-ı Muazzamın ortalarında başladım, ertesi yılın Zilkâ'de ayında tamamladım. Bu zaman zarfında kaçkın meselelerini yakalayabilmek için nice geceler uykusuz kaldım... Kopuk meselelerini bağlayabilmek için insanlardan ne kadar uzak kaldım... Faydalarını kaydetmek için, beni kınayanların eziyetine ne kadar sabrettim... Bir nüktisini çözebilmek için karanlık gecelerin seherlerinin kapılarını çaldım ve bir şüphesini düzeltmek için hicranda susuzluğa katlandım.

Allah Sübhânehû'den niyazım odur ki, bu tercümeyi rızasına halis kılsın, sefa kardeşlerimin hepsine bununla faydalar versin. O kullarına lütfkârdır, raûftur, rahimdir.

Allah Teâlâ yüce ahlak sahibi Efendimiz Muhammed Mustafa'ya (s.a.v.), ailesine ve büyük gün için hazırlıklarını yapmış olan ashabına salat ve selam etsin. *Amin.*